הלא גם בני דברו משה ויהוה ויהי האיש משה
ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה
ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל
ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל
מועד ויצאו שלשתם וירד יהוה בעמוד ענן
ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו
שניהם ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם
נבואה יהוה במראה אליו אתודע בחלום
אדבר בו לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן
הוא פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות
ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר
בעבדי במשה ויחר אף יהוה בם וילך
ר מעל האהל והנה מרים מצרעת
כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת
ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת
עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו
אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו
ויאכל חצי בשרו ויהי נא כמת משה אל יהוה
לאמר אל נא רפא נא לה
ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם
תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ
למחנה ואחר תאסף ותסגר מרים מחוץ
למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף
מרים ואחר נסעו העם ממחצרות ויחנו במדבר
במדבר פארן פ ויהי דברי יהוה אל

ואמרו הלחור ברם עם מלל מלילין הלא
אף עמנא מלל ושמיע קדם יי וגבר א
משה עניתן לחדא מכל אנשא די על
אפי ארעא ואמר יי בתכיף
למשה ולאהרן ולמרים פוקו תלתיכון
למשכן זמנא ונפקו תלתיהון

ואתגלי בעמודא דענגא ריקם בתר
פתרי משכנא וקרא אהרן ומרים
ונפקו תרויהון ואמר שמעו כען
פתגמי אם יהון לכון נביין אנא יי
בחזוין אנא מתגלי להון בחלמין
אנא ממליל עמהון לא כן עבדי
משה בכל עמי מהימן הוא ליתכר
יוסף משה מן קדם יי ולא מלרן קדמיתין
דדי הוין הוון ממלל עם ממלל ממלילנא
עמיה בחזוי ולא בחידין ודמות
יקרא דיי מסתכל ומדין לא
דחילתון למללא בעבדי במשה
ותקיף רגזא דיי בהון ואסתלק ועננא
אסתלק מעלוי משכנא והא מרים
חורא כתלגא ואתפני אהרן לות מרים
והא סגירא ואמר אהרן למשה בבעו
רבוני לא כען תשוי עלנא חובא די
אטפשנא די אשתליין ודי סרחנא
לא כען תתרחק היא מבינא ארי אחתא
היא עלי כען על גברא מיתא הויא הדין
ואתבסרו לא בטנא תהון מרים אחתן ומרעשן בהלא
ועלי משה קדם יי לני מר אלהא
מבעי אסי כען יתהון
ואמר יי למשה ולאהרן אבוהא
מזח נזח לה הלא תתכלים ש
שבעא יומין מברא למשרית
ובתר כן תתכנש ואסתגרת
מרים מברא למשרית שבעא
יומין ועמא לא נטל ש
ואתכנשת מרים ובתר כ
נטלו עמא מחצרות ושרו
פארן מדברא דפארן

ל ראשון לחם שנו לכם לאהליכם ואתה
פה עשור עמדי ומראה ולא בחידות
מראה זה מראה ליבור שיוכ ויפרט
לו ב״ר כמו אות פנים שכן ויוכ
כן נאה לו בחידות סעניין שליחות
מדבר אחד אם לא לו
ולדעות אחר פני והמות
דבר מראה אחרים כעניין שלא
מדבר אחרים שבדי בנבואה אינו
בנבואה אלא מנבואי משה
בנבואה אשר אינו אמת לנבואת משה

ומ שק שהוא עבדי ועבד מלך מלך
היה לכם לו״ אין המלך אוהבו חנם
ויוכ ואמרו אינו מכר מעשיו ו
דשה אין הנבואה ויחר יי״ם
מיחר שהודיעם סרחונם ואחרק
גזר עליהם עדוי קלות לשרות עליו
יכעס על חבבו עד ס״ יומין סרחון
השון סר ואחר כך ואם מ״ שרע מעלם
אשר ומלך עיון לתרגם רדה אתבב
אם לא תרדהו עד מ״ שאלה ומשפלך
טרחוי עלין עיון מתגוי לנו
אלי אמר ר״ ישמעאל כבני עיון
שנים כלו נגרע ת כל דבר שאלה

כיוצא בו יחיו בשורן הדין ת מות אותו בעיתן יצו
דבר אחר אל נא ותהי כמת ב מות הרי ואל תהי
יוס אינך רומה כמבלה ב״ר ק״ כמת שמה
מי מסגיה מי מעקה אני מי מפשר ראו הדר
שאני דומה ואין קרוב מחה מתנגעים וסהון מחי
אין בעולם והנו אשר בצוארו מרחם אמו ת מרפא
מ״ לה מ״ הסר ולמרך דרך ארץ שהשוו לה יעריך
לו״ שכם אם שלשה דברי תזנעם ויחרק יכחש
מ״ אלותיו לו״ לאומר מה הלא אב לו השיבני אבב
מרפא אחה יום אם עד שהכניס ואביה ירק ירק ונגו
ל אלע בן עדי אם מרבע מיק מות ביקש אשה מלפני
הקן והשיבן יום יעצה שאולים אם לאו עד שהטיל

ויאמרו הלחור ברם עם מלל מלילין הלא
אף עמנא מלל ושמיע קדם יי וגבר א
משה ענותן לחדא מכל אנשא די על
אפי ארעא ואמר יי בתכיף
למשה ולאהרן ולמרים פוקו תלתיכון
למשכן זמנא ונפקו תלתיהון

ואתגלי בעמודא דענגא ריקם בתר
פתרי משכנא וקרא אהרן ומרים
ונפקו תרויהון ואמר שמעו כען
פתגמי אם יהון לכון נביין אנא יי
בחזוין אנא מתגלי להון בחלמין
אנא ממליל עמהון לא כן עבדי
משה בכל עמי מהימן הוא ליתכר
יוסף משה מן קדם יי ולא מלרן קדמיתין
דדי הוין הוון ממלל עם ממלל ממלילנא
עמיה בחזוי ולא בחידין ודמות
יקרא דיי מסתכל ומדין לא
דחילתון למללא בעבדי במשה
ותקיף רגזא דיי בהון ואסתלק ועננא
אסתלק מעלוי משכנא והא מרים
חורא כתלגא ואתפני אהרן לות מרים
והא סגירא ואמר אהרן למשה בבעו
רבוני לא כען תשוי עלנא חובא די
אטפשנא די אשתליין ודי סרחנא
לא כען תתרחק היא מבינא ארי אחתא
היא עלי כען על גברא מיתא הויא הדין
ואתבסרו לא בטנא תהון מרים אחתן ומרעשן בהלא
ועלי משה קדם יי לני מר אלהא
מבעי אסי כען יתהון
ואמר יי למשה ולאהרן אבוהא
מזח נזח לה הלא תתכלים ש
שבעא יומין מברא למשרית
ובתר כן תתכנש ואסתגרת
מרים מברא למשרית שבעא
יומין ועמא לא נטל ש
ואתכנשת מרים ובתר כ
נטלו עמא מחצרות ושרו
פארן מדברא דפארן

מיוחס לדידוק דהרין
ולדין מעיהם
דאיתה תקיעה
ירק בפניו ומי
ומישכן ולדין
ויתקיים ומוחשיו
הוה לו ויתקיים מאיר
מוחו ומאשל
פ לנחכם שהיה
ק הדבר ירק אחתו
מערבא עד לנידוהו
לאיין ומלשון לה הוה
עשין פעם ולכון
דמטא דין לאיעבל
לדעבדישראל לאיתעבדא
ל בדר דכותה

ויאמרו הלחור ברם עם מלל מלילין הלא
אף עמנא מלל ושמיע קדם יי וגבר א
משה ענותן לחדא מכל אנשא די על
אפי ארעא ואמר יי בתכיף
למשה ולאהרן ולמרים פוקו תלתיכון
למשכן זמנא ונפקו תלתיהון

ואתגלי בעמודא דענגא ריקם בתר
פתרי משכנא וקרא אהרן ומרים
ונפקו תרויהון ואמר שמעו כען
פתגמי אם יהון לכון נביין אנא יי
בחזוין אנא מתגלי להון בחלמין
אנא ממליל עמהון לא כן עבדי
משה בכל עמי מהימן הוא ליתכר
יוסף משה מן קדם יי ולא מלרן קדמיתין
דדי הוין הוון ממלל עם ממלל ממלילנא
עמיה בחזוי ולא בחידין ודמות
יקרא דיי מסתכל ומדין לא
דחילתון למללא בעבדי במשה
ותקיף רגזא דיי בהון ואסתלק ועננא
אסתלק מעלוי משכנא והא מרים
חורא כתלגא ואתפני אהרן לות מרים
והא סגירא ואמר אהרן למשה בבעו
רבוני לא כען תשוי עלנא חובא די
אטפשנא די אשתליין ודי סרחנא
לא כען תתרחק היא מבינא ארי אחתא
היא עלי כען על גברא מיתא הויא הדין
ואתבסרו לא בטנא תהון מרים אחתן ומרעשן בהלא
ועלי משה קדם יי לני מר אלהא
מבעי אסי כען יתהון
ואמר יי למשה ולאהרן אבוהא
מזח נזח לה הלא תתכלים ש
שבעא יומין מברא למשרית
ובתר כן תתכנש ואסתגרת
מרים מברא למשרית שבעא
יומין ועמא לא נטל ש
ואתכנשת מרים ובתר כ
נטלו עמא מחצרות ושרו
פארן מדברא דפארן